

Augsburg, 1. Februar 1579

An [Johannes Crato von Krafftheim]

UB Breslau, Ms. 9820 (Rehdigeriana 246), Nr. 351 (fol. 463r-v).

S. Aduentus filij tui, qui est expressa parentis imago, Nobilis et Magnifice vir, Domine et patronē colende, in valetudinem meam, quae nunquam sanè bona est, adeò aduersam incidit, ut nihil ferè officij praestare illi potuerim. Hortatus tamen, ut iusseras, ἐκ περιονοίας sum, ut praceptor sibi abs te praeposito pareret: seqüe ad paterna ornamenta imitanda pararet. Quorum utrumque se facturum, modestè promisit: Cupiui equidem etiam ingenium eius è sermonibus explorare. Sed morbo impeditus conuiuijs interesse non potui: nec tamen dubito, quin ea quoque parte sit patrissaturus. Sed (si quid astris tribuendum est) velim eum, peracta Italica peregrinatione, οἴκουρεῖν κατὰ τὸ δυνατόν. Nam ♂ in IX, et ♀ in XII vereor ne itinerum pericula, aut captiuitatem significant: quod auertat Deus. Excellentiam tuam in aulam esse retractam, ut iucundum et commodum non sit, honorificum tamen et gloriosum etiam ad posteros est, à tribus Imperatoribus ultrò accersitum, et honestissimo loco ornatum esse. Literae nostrae (meae praesertim) ut scribis, diu sanè conticuerunt. Ego ingenuè fateor ignauiam meam: quam mihi affert non voluntas mea, sed corporis imbecillitas, ingenij quoque ruinam secum trahens. Non tantum, ut Cicero, lucubrationes detraxi, meridianes addidi: sed maximam diei partem, scholasticis operis utcunque peractis, in lectulo consumo, ἐκλελυμένος καὶ ἐκνευρισμένος. Annus LXIII, ὁ ἀνδροδάμας καὶ διπλοῦς κλιμακτήρ, vires in me suas experiri ab ipsa natalicia conuersione nunquam destitit. Vellem sanè finem faceret, si Deo videretur. Abundè enim vixi vel aetati, vel miseriae. Et tamen dum quantuluncunque roboris superest, et ipse scholas meas colligo, et alijs, quoad possum, autor sum, rempublicam literariam adiuuandi. In quo numero praecipuus est M. Michael Maestlinus, Mathematum studiosissimus iuuensis: qui ea specimina et ephemeridos, et obseruationis Cometae edidit, ut sperem, ea quae molitur, ex sententia illi successura esse. Quod ut fiat: permagni et sua et typographorum interesse censem, ut sibi et lucubrationibus suis omnibus Caesareum priuilegium impertiatur. Sed ego vereor, ut tantum soluere possit, quantum requiritur. Quae sit mathematica fortuna nosti. Quod si tua Excellentia pro sua erga literatos voluntate sumptus aut omnino, aut maiori ex parte sustulerit: magnum illi ad multa praeclara conanda calcar addiderit. Idque ut pro tua liberalitate facias, etiam atque etiam oro. Catalogum lucubrationum eius his literis inclusum mitto. Vale. Augustae Vindelicorum, Calendis Februarij Anno 1579.

Excellentiae tuae
studiosissimus
Hiero[nymus] Wolfius.